

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **A.P.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 20 listopada 2024 r.,
wniosku obrońcy skazanego
o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Antoniego Bojańczyka
od udziału w sprawie kasacyjnej III KK 140/24,
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Antoniego Bojańczyka
od udziału w sprawie kasacyjnej III KK 140/24.**

UZASADNIENIE

Obrońca A.P. w piśmie z dnia 24 października 2024 r. (k. 116-120 akt SN) zawarł wniosek o wyłączenie SSN Antoniego Bojańczyka od rozpoznania sprawy kasacyjnej III KK 140/24 sygnalizując, że w stosunku do tego sędziego występują okoliczności, które mogłyby wywołać uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności w niniejszej sprawie, a mianowicie fakt powołania go przez Prezydenta RP na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w wyniku uchwały Krajowej Rady Sądownictwa, której skład został ukształtowany na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r., zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz

niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3). Jest to tym bardziej znaczące, że okoliczność ta stanowi podstawę zarzutu kasacyjnego wskazującego na wystąpienie w sprawie tzw. bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.) z uwagi na wadliwość powołania jednego z sędziów zasiadających w składzie Sądu I instancji, który wydał wyrok wobec skazanego A.P.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie.

Jako oczywiste jawi się bowiem to, że rozpoznawanie przez sędziego sprawy kasacyjnej, w której podważano status sędziego z uwagi na wadliwość trybu jego powołania w sytuacji, w której wadliwość tego rodzaju dotyczy również tego sędziego Sądu Najwyższego, a co trafnie wskazał obrońca skazanego w piśmie z dnia 24 października 2024 r., mogłoby w odczuciu społecznym uzasadniać wątpliwości co do bezstronności tego sędziego (*nemo iudex idoneus in propria causa*). Problem, jaki wystąpił na gruncie niniejszej sprawy był przedmiotem obszernej analizy w uchwale składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. akt BSA I - 4110 - 1/20 (OSNKW 2020/2/7, LEX nr 2784794) oraz w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2.06.2022 r., I KZP 2/22 (OSNK 2022, z. 6, poz. 22, LEX nr 3348360), co czyni zbędnym czynienie szerszych rozważań w tym zakresie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego powszechnie akcentuje się, że „sędzia ulega wyłączeniu, nie tylko wówczas, gdy istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie (art. 41 § 1 k.k.), ale również w sytuacji, gdy orzekanie przez sędziego w danej sprawie mogłoby prowadzić do naruszenia standardu z art. 6 ust. 1 EKPC i uznania, że taki skład orzekający w ogóle nie stanowi niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego ustawą” (*postanowienia SN: z dnia 6 lipca 2022 r., IV KO 66/22, LEX nr 3405631 z dnia 13 października 2021 r., II KO 30/21; z dnia 28 kwietnia 2022 r., IV KO 32/22; z dnia 17 marca 2022 r., II KO 12/22*). Niewątpliwie problematyka związana z procedurą powołania sędziów ściśle powiązana jest z

prawem do rzetelnego procesu sądowego, co tym bardziej uzasadnia wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Antoniego Bojańczyka od rozpoznania sprawy kasacyjnej, w której wskazano na taką samą wadliwość powołania sędziego Sądu Okręgowego w Szczecinie orzekającego w składzie Sądu I instancji.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[WB]

r.g.